

Издана три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сеца. — Цената предплатна

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ

Цените за обявите са:
За кв. сантиметър 2-50
лв. за годишна, месечна,
непременно 1-50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, що се отнася до
всичко се адресира: до
"Търговско-Промисленна За-
щита", Варна, "Вестник" 8.

БЪЛГАРСКА ГЕНЕРАЛНА БАНКА

Акционерно Дружество основано въ 1906 год.

ОТЪ

Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris,
Banque Commerciale Hongroise de Pest, Budapest,
Allgemeine Oesterr. Boden-Credit-Anstalt, Vienne.

Капиталъ напълно внесенъ лв. зл. 50,000,000.

Централа СОФИЯ

КЛОНОВЕ: Варна, Бургасъ, Пловдивъ и Русе.

КОРЕСПОНДЕНТИ ВЪ ВСИЧКИ ГРАДОВЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ И ЧУЖБИНА.

ИЗВЪРШВА ВСЪКАКВИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.

Приема **ВЛОГОВЕ** по смѣтка и спестовни книжки.

СКОНТИРА търговски полици.

Прави **АВАНСИ** срещу депозитъ на **СТОКИ**.

Извършва преводи за всички по-големи градове въ България и странство.

Телегр. адресъ: Генералбанкъ.

3-5

Телефонъ Варна № 88.

ИНДУСТРИАЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

„ЯНКО Л. ЗАНТОПУЛОВЪ“ — ВАРНА.

изработва най-нови фасони:

френски, български и турски видове съдове отъ мѣдъ, месингъ, и алуми-
ниумъ и желязни изделия.

ИЗЛИВА:

най-модерни пиричени свещилници за църкви, малки и големи камбани и хавани.

Фабриката изработва:

всички видове дръжки отъ бакъръ, пиричъ и чугунъ и продава на едро
(ангро) съ много износни цѣни.

ИЗРАБОТВА най-новонамѣрения **пропой** колици (байнактъ) който се
употребява безъ лигро и безъ никакви церемонии на 3 вида:

1-во съединяване бакъръ; 2-ро месингъ и 3-то факфонъ.

Телефонъ № 339.

На кръстопътя.

Въ 1920, 1921 и 1922 го-
дини търговията на манифак-
турата и даже на колонията
вървеше добре. — Пари имаше
и платежната способност бѣ-
ше издигната. Дължаше се
това, главно, на една неви-
дима, но много важна при-
чина: кредитътъ отъ чужбина
нѣмаше, кредитътъ въ ва-
ршата страна нѣмаше. — Всѣ-
ки, който искаше да купи и
се запаси съ стоки отъ стран-
ство, или отъ вътрешния цен-
траленъ пазаръ за въ вът-
решността, трябваше да носн,
ако не една цента, най-
малкото поне една торба ба-
някоти — всичко да заплати
и така да понесе отоката, като
стопанинъ за мѣстоимаче-
нието й.

Това бѣше правило на тър-
говските фирми и фабричните
въ странство, които на ре-
када, въ витрините и по сте-

нитъ на канторите и заведе-
нията си, бѣха поставили по-
вѣстителните предостережения:
„argent comptant“. Сжщото
бѣше и въ нашата страна, въ
която и въ най-колантинитѣ
магазини висеха картончета
съ надписъ: „сз пари въ брой“. И
като обща мѣрка, тая пре-
достережителност бѣше проник-
нала даже въ колибарските
магазини, които по сѣкция
начинъ предостереждаха кли-
ентите си, че продажбите сж
съ пари въ брой — кредитъ
нѣма! И наистина, добре бѣше
тогава: каситъ на търговците
продавачи всѣкога бѣха снаб-
дени съ пари да използватъ
въ всѣки моментъ добрата
конюнктура за търговията си.
И мирна бѣше главата на бан-
ките кредитори, мирна бѣше
и главата на тѣхните клиент-
дебитори, защото никой деби-
торъ не чакаше банката да

го търси и подсеща да си
плати, а въписахъ и си пла-
щаше задължението единъ
видъ катрапено, отъ нѣмане
що да прави съ паритѣ, и то
прогивъ волята на самата бан-
ка, която знаеше, че паритѣ,
въвели въ каситъ й, ще стоятъ
въ застои безъ интересъ —
неплащани за по дълго или
по-късо врѣме. Свѣканали на
тоя режимъ и дребните тър-
говци и консуматоритѣ, тѣ се
продоволствуваха за нуждите
си отъ покупка винаги съ
налични пари. И сждилищата
бѣха патаквали отъ вероис-
послѣдствитѣ дребни процеси.

Отъ половината на 1922
година насамъ стана нѣщо
противно, плодотъ на което
сега събиратъ самитѣ вишви-
ници. Наводни се страната съ
легionenъ фабрични и търго-
вски представители на иностр-
ни фирми, но особено
големо бѣше наводнението отъ
представители на италиански
манифактурни фирми, които
имаха за задача да преве-

матъ нашите вътрешенъ ма-
нифактуренъ пазаръ, като про-
гонятъ произведениата отъ
другитѣ държави. Тѣ почнаха
да вършатъ това дѣло по ста-
рия маниеръ: да биятъ кон-
курентитѣ си съ своята го-
лѣма щетрота въ отпущане на
кредити. Италианскитѣ и други
фирми се явиха готови да под-
крепятъ въ борбата предста-
вителитѣ си и да станатъ на
разъ на желанията и стре-
межа имъ: чрезъ кредита да
превзематъ българскитѣ ма-
нифактуренъ пазаръ И отпу-
щаха кредити, и отпущатъ
кредити щедрн, кредити без-
смѣтнн, които обаче, благо-
дарение на проловутата бѣл-
гарска закония, достигнаха до
гуша, а като не се задоволи
законията съ толкова, надни-
наха и гущата.

Не е нужно да спомена-
ваме именъ и да наброяваме
фирми. Достатъчно е, за сега,
да опомнемъ, че въ Варна,
напримѣръ, има манифактур-
ни фирми, които, по сегаш-
ното пресмѣтане на материал-
ното имъ положение, сж за-
служавали по 1 до 1 1/2 ми-
лиона кредитъ въ странство,
а на такива свои клиенти
представителитѣ, фабрични
или търговски сж надейству-
вали кредитъ минимумъ до 8
и 10 милиона лева — има въ
Варна манифактурни къщи,
които държатъ стоки срещу
кредитъ — стоящи отъ 8 до
10 мѣсеци непродадени — за по
15 до 20 милиона лева.

Стоките стоятъ, защото
пазара е преситенъ и не по-
силитѣ имъ е пласирането.
Държатъ толкова много не-
продадени стоки, чувстватъ въ
провинцията по двама — трима
и четн, ма коми всякъ, про-
даваха и още продаватъ на
кредитъ и още повече преся-
чатъ вътрешния пазаръ. Про-
винциалнитѣ търговци, Есте-
ственно, взели стоки на кре-
дитъ, вършатъ сжщото — да-
ватъ ги и тѣ на кредитъ на
консумацията безработно.

И всички до единъ заста-
нали на кръстопътя, не зна-
ятъ каде да тръгнатъ: сел-
скиятъ консуматоръ, по при-
чина че неговото производ-
ство не струва пари и нѣма
пазаръ каде да се продаде,
не се снабдява съ пари да се
издѣлжи на кредитора си за
купената прежда, басма, плат-
но и пр., което му е било отъ
кърва необходимостъ; град-
ския консуматоръ, работникъ
по причина на безработица,
чиновника и всѣки другъ
гражданинъ, по причина, че
придобиващата му е нищожна

— една му служи за нахран-
ване, или не може нищо да
купи, или, ако е купилъ на
кредитъ, не може да го па-
лати. Така, единъ до други
и единъ следъ други вършатъ

оцѣната рѣка за рѣка всички
и се спиратъ на едно: на
краха. Крахъ за консуматора,
крахъ за провинциалния търго-
вецъ, но много по-големъ
крахъ за ангресната търго-
вецъ, който носи бремето на
милионнитѣ задължения въ
странство, задължения, които
влекатъ следъ себе си не само
неговото собствено материал-
но унищожение, но унищо-
жението и на фирменната му
честъ, на неговитѣ именитѣ
мораленъ капиталъ.

Много по-големия крахъ за
ангресната дебиторъ предъ
чуждестраннитѣ фирми, който
подъ влиянието на своето ла-
комство, лекомислено се е
прегрупалъ съ чужди стоки,
не по силитѣ му да ги пласира,
а сжщевременно, чрезъ па-
тушките си агенти е пре-
трупаля и провинциалния тър-
говецъ и консуматора, е не
само една неминуема после-
дства, а е и заслужено въ-
мездине. Защото когато единъ
търговецъ, едъръ посредникъ,
пласираторъ на чужди или мѣст-
ни произведениа между индус-
трията и консумацията, на-
вършва тая много важна ра-
бота, не е длъженъ да се рѣ-
ководи отъ своето чувство на
закония и да се ползува отъ
услугитѣ на равнитѣ спеку-
ланти, а даже и отъ услугитѣ
на собственитѣ си очи, рѣ-
це и крака — като мнози, че
сж държенини, че сж способни
да го изведатъ на честитѣ
край; не бива да приема
всичко, което му се предложи,
макаръ и на кредитъ. Напро-
тивъ, той трябва да възагла
всичкото си упование на до-
бритѣ смѣтки и на доброто
познаване условията и поло-
женieto на консумативния па-
заръ; да мѣри добре и силитѣ
си колко може да носн и кол-
ко е въ състояние да пласира;
едновременно съ всичкитѣ
други подробности, да е и до-
бре оведомѣнъ: какви количе-
ства стоки има внесени въ
страната или поне въ района,
въ който той борави най-
много съ пласиментитѣ си; да
знае неговитѣ и разполагае-
митѣ отъ конкурентитѣ му
количества стоки не превъша-
ватъ ли консумативната спо-
собностъ — и излишно доста-
ненитѣ стоки не ще ли се
влячатъ съ мѣсеци и съ го-
дини и единъ денъ да се про-
даватъ за безценница съ голѣми
загуби, като марди, или пъкъ,
както е въ случая, съ разда-
ването имъ въ кредитъ, без-
надолжно да се изплатятъ и
да не докаратъ работата до
крахъ.

„Предъ да тръгнешъ, да
плати се огледай“, казва ан-
глийската мъдростъ. Търгов-
ията е работа, която се върши
съ разчети, съ прецизни пре-
сметания, дори, и при случаи

**КРЕДИТНА
БАНКА**

ЦЕНТРАЛА СОФИЯ

Клонове: Варна, Русе и Пловдив

Кореспонденти във всички по големи градове във България и външно

**ИЗВЪРШВА ВСИЧКИ БАНКОВИ
ОПЕРАЦИИ**

Препоръчва специалните си услуги за:
Влогове, снестовни книжки, счѐто и инасо на търговски полици и камбио

Депозитъ и антрепозитъ на стоки

Варненския клонъ се премѣсти въ собственото си новопостроено здание на
ул. Габровска (Варна)
срещу старото си помещение

Телеграфически адресъ: **КРЕДИТБАНКЪ**
Клонъ Варна Телеф. № 116.

тъ, когато се използва кредита. Но въ никои случай не е позволено въ търговията търговеца да се претрупва, да не на кредитъ, съ стока излишна, която не е въ състояние да пласира или като я пласира, да върши това чрезъ продаването на кредитъ, който още отъ денятъ на взѣмката на пласмента е ставалъ несъбиремъ.

Положението на манифактурната търговия въ тоя моментъ е това, че търговците едри и дребни, а и консуматоритъ сж на кредитоползта на безаходността: първитъ иматъ стоки въ твърде големи количества стоящи отъ 8—10 месеца, иматъ и задължения въ странство, които не могатъ да маплатъ редовно поради невъзможността да се снабдяватъ съ пари отъ мѣстата, кадето сж пласирали стоки на кредитъ; вторитъ, ввели на кредитъ много стоки и разпродали ги сжщо на кредитъ, преживяватъ сжщитъ непреодолими мъчности въ

вिकासанията си отъ масштъ на консомацията — не сж въ състояние да плащатъ на кредиторитъ си; третитъ — отърватъ се съ упованието въ Бога: „Кога Богъ на мене и азъ на тебе“, или съ македонската: „кога се вратитъ ке ти платимъ“.

И всичко се свежда къмъ това: че едната манифактурна търговия, а да не изключваме и кохоялната и всѣка друга, днесъ за днесъ се напратъ въ извънредно голямо затруднение по вината на това, че вземаха бовемѣтно отоки на кредитъ отъ чужбина и тия сжщитъ стоки ги отчасти пласираха на кредитъ и отчасти ги държатъ въ депозититъ си неплащани, но и неизплатени. Вѣкътъ на „Търговско Пром. Защита“ да се премахне кредита на време не бѣ чутъ и коми вояжеритъ се надгонваха въ провинцията, кой по-рано да пристигне и кой по-рано да продаде на кредитъ. Тоя кредитъ има да еде глави!

Върб.

Искать мораториумъ

Старозагорскитъ занаятчийски сдружения на обуваритъ, шивачитъ, дърводѣлицитъ, желязари, бѣчваритъ, хлѣбаритъ, кожаритъ, бръсваритъ, месопродавцитъ, дюлгеритъ, питепродавцитъ и пр. много тежко притиснати отъ сжществуващата обща стопанска и финансова криза, сж отправили апелъ къмъ „управницитъ“ на България.

Апелъ изтъква съ най-големи подробности и потѣности, че занаятчийството, че целото еснафство, че всички стопански и економически съсловия и групи, безусловно и безъ изключение, не сж въ състояние вече да повасятъ тая тежка и мъчителна криза, що преживяватъ днесъ за днесъ; че сж победени отъ непоносимиятъ гнетъ на тая сила, на която вито сабли, нито пушки, нито топове могатъ да се противопоставятъ; сила страшна, сила неотривима, сила неуязвима — сила, която жестоко е сравня

еснафството и всички стопански съсловия. И като условие, за едно есемерно „отдѣхване“, макаръ, турятъ тѣ

мораторнума,

тая страшна, или както апела я казва, тая „фатална“ дума, отъ която всички — малки и големи — чувствували поне за кѣсо нужда.

Тѣ искать мораториумъ, искать една по-къса или по-дълга отсрочка, не като ефикасно спасително средство, а, като една палиатива — като единъ врѣмененъ отдушникъ и тѣ сж увѣрени, че тая отсрочката, ще имъ даде, поне въ нейна приврѣмененъ промеждутѣкъ единъ по-голямъ импулъсъ въ развитието и консумацията, ще въобнови надеждата имъ за по-усиленъ трудъ, нѣкакъ същещожителенъ и стимулиращъ творчеството имъ, ще превъзмогне всичкитъ имъ днешни и утрешни трудности и, увѣрени сж тѣ, ще добиятъ по сигурни средства за да

изплатятъ дълговетъ си.

Тѣхната молба е, апела имъ е за мораториумъ, като прѣвъ сигуренъ етапъ за „отдѣхване“ и „спасение“ на занаятчийството отъ мъчителната стагнация и за избѣгването неминуемата тѣхна (професионална) стопанска гибелъ. На всеуслухание прѣдъ народа, правителството и държавата заявяватъ, че ако не бждатъ чутъ, безъ друго, ще бждатъ до край сломенъ, ще загинатъ и ще загинатъ въ страшна перъобривама „агония“, която може да бжде предотвратена, да бжде избѣгната само, ако ги чуатъ

законодателитъ и управницитъ, тия законодатели и управници, които намѣриха въ себе си достатъчно човѣколюбие и човѣчаност, достатъчно самообладание въ гнетътъ си и великодушие къмъ конспираторитъ, родоотстъпници и метежницитъ отечестворунители за да ги обсилятъ съ милостъ и да простратъ надъ главитъ имъ всеопрощението.

Повоава се занаятчийството, вълагатъ своитъ надежди, стопанскитъ съсловия и групи на законодателитъ и управницитъ, защото вѣрватъ, че последнитъ ще намѣрятъ въ себе си достатъчна силна воля, достатъченъ умъ и тревостъ, достатъченъ разсъдакъ и твърда решителност

— Да имъ дадатъ единъ мораториумъ, който — убедени сж тѣ — ще имъ даде единъ „отдѣхъ“, една почивка, една отмора, едно преокопитване на събратъ сили и съ освеженъ трудъ, съ подновена енергия, пакъ да работятъ съ творчеството на народнитъ бази.

Наистина, колко малки, колко скромни сж тия искания на занаятчийцитъ!

— „Дайте ни да си отпочинемъ отъ мъжитъ и страданията въ тежката криза!“ — „Дайте ни да си отдѣхнемъ!“ — „Памъ да работимъ за благото на страната!“ — „Ние не сме конспиратори, не сме метежници и рунители, отъ кръвта се боямъ, на законитъ сме подчинени — ние сме частъ отъ мирния и културно-творческия елементъ на народа си, ние сме и бранителитъ на народа, нѣмате право да отрицате на една такава молба:

— да ни се помогне да запазимъ сжществуванетоъ си!“

Занаятчийцитъ сж елементъ на мирното и лоялно запятие въ страната; тѣ сж елементъ на материалното и културно строение на страната и пазители сж на редътъ и спокойствието на държавата, мигеръ ще се намири помежду законодателитъ и държавницитъ такъвъ, който да каже — „не, бива да се чуе тоя скромнъ умолятеленъ гласъ на занаятчийскитъ съсловия; не, не бива да се удовлетвори тая искана на занаятчийцитъ?“

Въ възражението, което би се направило, че: даванетоъ за известно врѣме мораториумъ на известна категория стопански организации е равносильно съ спирането на целитъ стопански животъ на страната, вие не намираме никакво основание. Съ таково възражение не може да се откаже искания мораториумъ. Той трябва да се даде като условие sine qua non на занаятчийскитъ съсловия и групи.

Върб.

Габровскитъ

индустриалци денларирайтъ.

Съюза на габровскитъ индустриалци, който стои на чело на подетото общо индустриално движение за покропителство на родната индустрия и за въдѣлстване въху българското родолюбие да не превира своето, да не отхвърля родното производство, а да предпочита и съ гор-

достъ да залита за онова, което неговата собствена ржка твори — да го консумира, да го има, да го цени, да го защитава, да го въздигне, тоя съюзъ е отправилъ телеграфически до Българския Индустриаленъ Съюзъ въ София следната декларация съ пожелание да ѝ се даде широка разгласа — да ѝ чуе и знае мало и голѣмо въ България:

„Изхождайки отъ стопанскитъ интереси на Родината и желаййки нейното плано вътрешно здравяване,

денларираме:
че нѣма да правимъ никакво повишение на ценитъ на фабрикатитъ ни, въпреки увеличението на вноснитъ мита“.

Тая декларация е спонтанна. Ние познаваме габровското родолюбие. Ние познаваме природата на габровския индустриалецъ — въ него всичко е самородно, естествено, въ него гори винаги свещенния родолюбивъ огънь, пламти искреностъта. За Родината габровецъ, габровския индустриалецъ е готовъ на всѣкакви жертви, на всѣкакви самопожертвования. Габровецъ е въ състояние да схване всѣкъ добъръ или лошъ моментъ за Родината и съ родолюбие, и съ себеприятие да ѝ дойде насреща — да се равори, да умре прѣдъ жертвенника на Родината.

Индустриалцитъ въ Габрово схвататъ особено голѣмитъ нужди на държавата, на Родината да прибѣгне къмъ героическитъ усилия на правителството чрезъ приходния държавенъ бюджетъ; тѣ разбиратъ необходимостта отъ едно повишение на вноснитъ мита за да се изведе Родината и нейното народно стопанство отъ една голяма, опасна, страшна безизходностъ; тѣ долавятъ, че ако не разбератъ, смисъла на това форсментъ повишение на вноснитъ мита, ако въ мигъ подъ влиянието на спекулативната аичностъ, почувствуватъ у себеси огасенъ свещенниятъ родолюбивъ огънь и ѝ ударятъ на експлоатация и на разваданостъ въ понижението, безизходността ще вземе характеръ на много по-голяма безизходностъ, ще доведе Родината до стопанска пропастъ, до една неизбежна катастрофа. Долавятъ тая габровци, защото катастрофата за родината не може да не бжде много по-голяма катастрофа за индустриалцитъ, за тѣхъ самитъ и бърватъ да деклариратъ, и спешатъ да оповестятъ своето лоялно подчинение на наложителната необходимостъ: — всѣки индустриалецъ да се задоволи съ онова малко, което му даватъ сегашнитъ цени на неговото производство и да не дава поводъ за общественно недоволство и гражданско роптание — да не предизвиква контра мѣрки, които не по-малко катастрофално би се изразили, би подѣлствували толкова на общия народностопанственъ животъ, колкото и за тѣхнитъ — субективно, ако индустриалца бжде поставена въ оковитъ на ония ограничения, които възмутената и справедливо разгневената душа на паметнитъ обществени и граждански маси би поискали отъ държавата да ѝ постави — да ѝ спъне и здравно да ѝ свърже въ зачитането на тѣхнитъ права за облекченъ животъ, за сносно прожъгване.

Габровци, габровскитъ индустриалци сами правятъ повиши къмъ българската преса, къмъ учителитъ и българската младежъ, къмъ българитъ, пронаподителитъ, работницитъ, къмъ българскитъ майки, бащи, синоне, дѣтери, деца и пр. не за себе си, а за Родината си, да обичатъ, предпочитатъ и съ гордостъ да си служатъ въ смо-

итъ потреби — отъ игла до конецъ — само съ родни предмети, съ родни изделия, съ родното производство.

Могатъ ли родолюбивитъ габровци въ отговоръ на това, което всѣки родолюбивъ българинъ консуматоръ би направилъ, за да се искрено отзове на тия повии, може ли габровецъ индустриалецъ, повтаряме, въ отговоръ на тона да се въползува отъ новитъ повишени вносни митнически тарифи, съ сжщията на производството си да почнатъ да събличатъ ризата и кожата на консуматора? Могатъ ли да направятъ подобни неродолюбиви постѣпки и индустриалцитъ и занаятчийцитъ въобще въ страната? За честта на българския индустриалецъ, ние отговаряме: не ѝ не, защото ще е още по-справедливо — като резултатъ отъ подобна противна постѣпка — народа като единъ човѣкъ да се повдигне и да иска оковането и ободаването на една тѣй развилѣла индустрия и занаятчийство.

Alvanitino.

Р. С. Къмъ съобщението на габровскитъ индустриалци, присѣдиниха се и сивенскитъ при още по-добри обстоятелства: ако спирането на външнитъ текетилини проваждения омаже влияние въху местното производство за усиаването му, тѣ да бждатъ още по-коланити и оцъ е повече отътъжливия — да намалятъ ценитъ и подъ сегашнитъ. Тоя жестъ иде отъ сивенци, които винаги знаатъ свѣто да пазятъ дадената си дума.

Банка за народенъ кредитъ.

Въ неададениитъ прѣвъ февруарий т. г. циркуляръ за станалитъ тѣхъ година промѣни въ управителния съветъ въ централата и въ клоновѣтъ на Банка за Народенъ Кредитъ, като допълнение отъ циркуляра отъ декември 1924 година, четемъ:

„Вмѣсто издѣлѣния отъ съвета г. Дръ Н. Радевъ е избранъ г. Евлогий Ив. Гещоу отъ фирмата „Евлоги Георгиевъ“ и членъ на управ. съветъ на Д-ва „Балканъ“, София.

„Дава се правото на г. г. Андрей Панчевъ, Главенъ Директоръ, Самуилъ Василевъ, Директоръ, Б. Брънековъ, поддиректоръ, Ж. Зеслеръ, поддиректоръ да подписватъ и за новооткрития Бургаски клонъ, съвмѣстно съ друго оторизирано лице, каквито иматъ отъ порано и за Варненския клонъ.“

„Клона въ Варна: Глѣ Б. Кефаловъ, прокурисъ при централата, се назначава за поддиректоръ на Варненския клонъ — престана да подписва за централата и за напредъ ще подписва за Варненския клонъ, съвмѣстно съ друго оторизирано лице за клона“. (Това лице е досегашния поддиректоръ на сжщия клонъ г. Ед. Анчевъ б. м.), на г. Братоевъ Ат., до сегашенъ счетоводителъ при Варненския клонъ, се дава ограничена прокура съ правото да подписва за Варн. клонъ съвмѣстно съ единъ Директоръ или поддиректоръ.

„Клона въ Бургасъ: Назначаватъ се за директоръ на новооткрития клонъ въ Бургасъ г. Василъ Романски съ правото да подписва за Бургаския клонъ съвмѣстно съ друго оторизирано лице. Правото на г. Василъ Романски да подписва за Варн. клонъ се запазва и за напредъ.

„Назначенъ е за касиеръ прокурисъ г. Гатю Пашовъ съ правото да подписва за Бургаския клонъ, съвмѣстно съ друго оторизирано лице“.

ВАРНЕНСКА ПОПУЛЯРНА БАНКА.

Кооперативно Сдружение за кредит и доставки.
Притежава в града 2 здания на стойност лв. 2100000.

Собствен капитал на 15. II. 1926 г.	лв. 9,536,000
Запасен фонд на сждата дата	лв. 1,757,000
Други собствени фондове	лв. 145,000
Безсрочни, срочни и детски влогове	лв. 15,282,000
Разполагаеми държавни кредити	лв. 7,500,000

Общи средства на
Банката лв. 34,220,000

ПЛАСМЕНТЪ: въ форма на заеми, сконтъ и
текущи сметки лв. 48,900,000

**БАНКАТА
ПРИЕМА ВЛОГОВЕ**

БЕЗСРОЧНИ съ годишна лихва 8%.

СРОЧНИ за 1 и повече години съ 8 и половина %.

ВЛОГОВЕ направени от благотворители, културни, спортни и др. подобни дружества — съ 2% повече от горепомнатия размер.

ДЕТСКИ СПЕСТОВНИ влогове съ 9 и половина %.

На влогове до 20000 лв. не се одържа данък върх. лихвите.

ИЗВЪРШВА ПРЕВОДИ

до всички градове и по-големи села въ страната.

ПРИЕМА ПОЛИЦИ ЗА ИНКАСО

Издава удостоверения за гаранции

по участие въ търгове, на дължностни лица, за неотклонение от съдебно дирене, обезпечение на искъ и пр.

Доставя всекакви машини и материали.

3-5 на членовете си.

**Търговско - Индустриална
Банка — Пловдивъ.**

Акционерното Д-во Търговско-Индустриална Банка въ Пловдивъ публикува баланс за оперативната 1925 година на нейната централа, клона ѝ въ Бургавъ и агентурата ѝ въ Каршияка (Пловдивъ).

През 1925 оперативна година Т. И. Банка, съ клонът ѝ и агентурата си, е имала един актив от 89064130.24 лева и пасив равен на актива. По главните пера въ актива ѝ сж: каса, наличности, 3,018,992.21 лева; банки — текущи сметки 4,542,437.83 лева; дебитори — текущи сметки 21,177,284.51 л.; портогейл 16,661,663.61 лева; тютюни 5,696,606.44 лева; недвижими и движими имоти 2,029,716.90 лева; ценни книжа 275,510 лева; и непоискиван капитал 1,000,000 лева. Към актива съвпадат и перата: депозити 26,982,509.80 и чуждо икономо 7,379,408.94 — всичко съ горните пера 89,064,130.24 л. По главните пера на пасива сж: капитал (основен) 6000000 лева; запасен и др. фондове 1,665,452.55 лева; текущи сметки кредитори 8,614,019.63 лева; безсрочни влогове 34,204,462.81 срочни влогове 2,240,606.60 л.; безлихвени сметки 1,044,861.19 л.; лихва за 1926 год. 102688.10 лева; печалба за разпределяне 821,125.62 лева. Присъдени и перата: депозити 26,982,509.80 и седанти 7,379,408.94 лева, равни сж на 89,064,130.24 лева.

Отъ разпределяните чисти печалби, дават се 600 хил. лв. за 50,000 акции или по 12% дивиденд. Брутната печалба, обаче, е 3,087,645.98 лева и от нея, освен дивиденда разпределя се една сума от 120,000 лева за трите банкови фондове: запасен, съжителни вземания и чиновници. Уставни тантени сж дадени 98,535.30 лева.

Търговско-Индустриал. Банка е най-стария акционерен банков институт въ Южна България. Тя перастна и се закрепи на модерните начала на банкерството посредъ реда частни банкерски заведения въ Пловдивъ, От. Загора, Т. Пазарджикъ, Сливенъ, Ямболъ, които упражняваха това занятие на началата на попитното лихварско банкерство, безъ установените съвременни банкерски норми и приеми.

като идеята, които той насажда и плановете, които той чертае не станатъ кръв и плът на гражданството, до като не стане навикъ за него да мисли и работи за въздигането на градъ си, до като тая идея не се срине съ него. Нужни сж трудове, нужни сж резервати, нужно е разнообразие въ мислитъ, нужни сж проверки и преценки на идеята. Въ тая развѣна на мисли и въ лансирането на идеята трѣба да взиматъ участие не само учени и практичните граждани, а и цялото свободно общество отъ учени и практичните умове, колкото ги има въ градъ си. Тѣ сж и длъжни да служатъ на тая идея; тѣ трѣба да се привлечатъ на работа въ това общо дѣло. Принаваме, секретара на камарата е човѣкъ образованъ, е човѣкъ, който много ще принесе, много ще направи; но единъ той за едно такова голѣмо, едно такова комплицирано и съ научностъ, и съ практичностъ, и съ теория, и съ история, и съ културни и материали интереси, и съ конфликти въ интереситъ, не е достатъченъ — до него трѣба да бъдатъ професоритъ отъ Академията, отъ средното търговско училище, отъ представителитъ на науката, на теоретичната и практична мисълъ вередъ свободното гражданство и други, и други и всички други. Доволенъ сме и отъ това, че се възприелъ и единъ другъ отъ насъ посоченъ способъ за подтикането на това дѣло — способа за събиране средства (парични), безъ които дѣлата му би билъ мъртъв. Въ това сждо събиране сж събрани около 10 хил. лева по посочения въ една отдавнашна наша статия начинъ; но сумата 10 хил. лева за дѣлото на комитета е капка въ морето. Милкони — два сж нужни. Сили голѣми и творчески сж потребни. Да ги дири, да ги намѣри комитета и да ги впрегне на работа!

Световнитъ житни тържища.

Едно малко затвърдяване, което бѣ настѣлило презъ поминалата седмица въ американските житни цени, мина безъ да се задържи и въ истеклата напоследѣтъ седмица. Ценитъ ослабнаха и продължиха съ слаба тенденция, дори и спаднаха съ нѣколко пункта. Причината на това раздвижване на навадъ произтичатъ отъ много поотдавнашните тежки продажбени обстоятелства, на които се натъкватъ отъморските експортни страни въ европейскитъ континентъ. Отъ друга страна и силното предлагане на жито отъ Лапата и отъ Австралия, влошава тѣвде много положението на житото Манитоба и неговата продажба (пасиране). Официалнитъ сведения за запаситъ отъ житищеци на самитъ производители ясно показватъ, че тѣ сж много повече отколкото се е очаквало. Тѣ житищеци се пресмѣтатъ на 99.3 милиона бушела т. е. съ около 15% повече отъ целокупната миналогодишна реколта.

Кандескитъ пшениченъ пулъ поминалата седмица исплати и друго едно исплащане на производителитъ, при които бѣ набавилъ жито по 20 центи за бушелъ, което за цялото набавено количество възлизаше на 25 милиона долара.

За Аржентинскитъ товарения и отправки известяватъ, че въ Англия сж пристигнали голѣми количества отъ добри качества пшеница Баруе, които могатъ да привлечатъ като купувачи много отъ европейскитъ мелници — щомъ като се отстраня кривата въ продажбитъ и пасирането на брашната.

Отъ континенталнитъ тържи-

ща Берлинъ тѣвде се държи. Курса наетина не е показвалъ никаква промѣна. Въ течението на поминалата седмица пшеницата се затвърди приближително съ 1 1/2 марки.

Пражкото тържище показва, главно, слаба тенденция.

Въ Унгария положението е лошо. Тежкото финансово положение на едни отъ най-големитъ пшениски житарски клѣци, тамъ е подеиствувало поразително. Ако и да не се вѣрва, че подиръ имобилизацията на тия фирми стопанската промишленостъ ще претърпи нѣкакви загуби, все пакъ факта, че за едни стари и прочути фирми е настѣпила невъзможността да плащатъ, е: отъ голѣмо значение по стопанската страна на Унгария.

Вленската пияца не е съ нищо засегната отъ пшеничнитъ мѣнотии, защото тамкашнитъ кржгове се въздържатъ отъ всяко участие въ спекулациитъ. Работитъ иначе въ последнитъ дни сж ослабнали. Работитъ съ брашното се поправиха.

Въ сѣрбското тържище се забелѣва малко затвърдяване на пшеницата. Това затвърдяване бѣ резултатъ отъ известията отъ Америка.

Отъ специалнитъ известия се знае, че пшеничнитъ термини на американскитъ борси презъ поминалата седмица доста на високо отскочиха (съ 8 цента въ последнитъ 14 — 15 дни), но брандската, а и средно европейската пияца пакъ стоятъ неподвижни за готовата стока.

Браила плаща за равни качества и при проихождението отъ 77 76 кгр. съ 2 и 6% отъ 200—212 шилинга франко Браила плаща. Кукуруза не се движи, а и терминитъ въ американскитъ борси не се поправятъ. За сега нѣма никаква надежда за поправяне.

Фасула е достигналъ до ценитъ на кукуруза. Въ Сѣрбия е слѣзналъ до 3-60 лева въ предлагането, а търси се по 3 50 л. кгр. Отъ тая артикулъ въ Сѣрбия, ще има търговцитъ да повесятъ огромни загуби, защото иматъ голѣми количества кукурузи по 4-90 — 5 лева, а въ началото на реколтата и до 8 лева, фасулъ, който още не се е продалъ.

Въ нашата пияца тая артикулъ сждо тежко върви въ продажбата и значителнитъ количества, които се държатъ отъ нѣкои отъ търговцитъ ще понесатъ тежки загуби.

Чуждестранни житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

НЮЙОРКЪ

(предпразднични продажби).
Пшеница Mixed Durum loco № 2 cts 152 12 1/2 = лв. 772.80
Пшеница Northern Manitoba № 1 cts 170 62 1/2 = лв. 862.20
Hard Winter № 2 loco cts 180 12 1/2 = лв. 914.10
Red Winter loco № 2 cts 184 12 1/2 = лв. 934.40
Кукурузъ Mixed Western loco № 2 cts 85 75 = лв. 288.60

ЧИКАГО

(предпразднични продажби).
Пшеница за май cts 156 — = лв. 799.75
Кукурузъ за май cts 78 — = лв. 398.46

ВИЕНА

(предпразднични продажби).
Пшеница мѣтна шил. 41 — = лв. 799.47
Кукурузъ шил. 20 75 = лв. 504.22 1/2

СЪРБИЯ

Пшеница дни. 285 — = лв. 692.55
Кукурузъ динара 112 50 = лв. 283.37 1/2

Въ последнитъ дни въ Америка кукуруза се покачи съ 1-8 цента. По Дунава промитъ плетъ 126 шил., за май 182 до 133. Малкото раздвижване въ Виена и Братислава чувства се малко по-силно търсене, съ вѣроятностъ следъ катошкитъ празници да се повече усили. Въ Браила сж продадени по голѣми количества кукурузъ по 108 шилинга отговарящи на 309.33 лева. За добръ, уреденъ кукурузъ Браила плаща и 110 долара, стига той да може да се товари и да издържи на дълъгъ морски транспортъ. За пшеницата положението по Дунава остава непромѣнено. Тя не се търси освенъ за мѣстни нужди.

Пияцата.

Варна, 9 априлъ 1926 г.

Пияцата преживѣва извънредно тагостно положение, което е последица отъ нѣколкото бѣри и ненадежни ликвидации на едни, нѣколкото самостоятелно напушания на заведенията си и избѣгване въ странство на други и нѣколкото формални епирания на платитъ на трети. Тя се намира и подъ впечатлението на извънредното трудно положение, въ което сж поставени още и други нѣкои фирми необавили формално още епирането на платитъ си, но неправдо борещи се да изплаватъ. Кѣмъ всичко това, като се прибави, че и отъ нигде никой не иде и никой нищо не купува, можемъ съ една голѣма прискърбна откровеностъ да дадемъ едно потвърждение, че положението въ пияцата е ужасно!

Само по себе следва, че е излишенъ трудъ да оповестяваме и ценитъ на развити артикули въ нашата пияца, които, впрочемъ, не сж претърпѣли още никакви измѣнения — отъ онѣи, по напоследѣтъ бѣхме оповестили. Естествено, преценки ставатъ и ще станатъ, когато новата вносна тарифа се одобри отъ парламента и митата фактически бждитъ исплатени на фиска. Въ тая моментъ положението е преходно и за една опредѣлена и стабилна преценка не може да стѣва и дума. По това търговцитъ се намиратъ подъ добритъ впечатления на министра на финанситъ, че „ще трѣба да се направи за търговцитъ нѣщо да не бждатъ онеправдани“. Вѣрватъ, че тарифата ще се приложи отъ сѣга, когато законъ влѣе въ сила и действие по установени отъ закона редъ чари у търговцитъ.

Капая.

Миналата недѣля въ чужбина капая малко поснада. Най-главния борсовъ играчъ, продава жива да се интересува, но, въпреки това, ценитъ на операциитъ му, въ първата половина на седмицата, бѣха достатъчно тѣвди. Вѣроятъ американската бора въ средата повлиа неблагоприятно и ценитъ паднаха съ 4 фунтстерлинги на тонъ. Сключенитъ цени показватъ спадане до 5 фунтстерлинги и 5 шилинга.

Между туй, въ Америка интересването се одържа, макаръ че се купуватъ малки количества за най-неотложни нужди. Вѣрватъ навадване не разколеба вѣрата за въ бждѣще, защото, както всички признаватъ, то е резултатъ отъ борсови спекулации.

Варненска стокова борса

9 априлъ 1926 год.

Стойностъ за 100 нгр.

Подъ влиянието на сждатъ причини, които нѣколко джти подъ редъ изясняме, дейността на борсата ни е слаба. Притъганията ежедневно по 5-6, а

най-много 10 вагона не задоволяват тържището, още повече, че и отъ отранство търсенето е съвсем слабо — нашите малки предлагания не намиратъ купувачи.

Въ последната седмица имаме следното движение:

На 1 април, пристигнаха, заедно съ пристигналите на 31 мартъ 4 вагона зимница, 29 вагона кукурузъ и 3 вагона бобъ, а се продадха, заедно съ продадените на 31 мартъ, 4 вагона зимница 75, 76.5 76 и 75 кгр., съ $\frac{10}{100}$, $\frac{20}{100}$, $\frac{5}{100}$ и $\frac{7}{100}$ примесъ, по 665 до 685 лева; 18 вагона кукурузъ, по 335 до 372.50 лева.

На 2 април, пристигнаха 8 вагона зимница, 15 вагона бобъ и 1 вагонъ салтогледъ, а се продадха 5 вагона зимница 74.8, 75.3, 76.4, 76.7 и 75.7, кгр., съ $\frac{14}{100}$, $\frac{11}{100}$, $\frac{10}{100}$, $\frac{10}{100}$ и $\frac{18}{100}$ примесъ, по 655 до 692.50 лева; 11 вагона кукурузъ, по 320 до 380 лева; 6 вагона бобъ, по 430 до 450 лева. За зимницата спадане 15 до 20 лева.

На 3 април, пристигнаха 4 вагона зимница, 18 вагона кукурузъ, 1 вагонъ бобъ, 2 вагона салтогледъ, а се продадоха 3 вагона зимница 74.5, 75.8 и 74.2, кгр., съ $\frac{8}{100}$, $\frac{10}{100}$ и $\frac{16}{100}$ примесъ, по 660—680 лева; 14 вагона кукурузъ, по 325 до 362.50 лв; 1 вагонъ бобъ, по 450 лева; 1 вагонъ фий, по 510 лв.

На 5 април, продадоха се 3 вагона зимница, 74.8, 74, 74.2 кгр., $\frac{20}{100}$, $\frac{14}{100}$, и $\frac{24}{100}$ примесъ, по 620—640 лева; 28 вагона кукурузъ, по 335—380 лева; 3 вагона бобъ, 355—420 лева; 1 вагонъ фий, по 520 лева.

На 6 април, пристигнаха, заедно съ ония отъ 4 и 5 априлъ 6 вагона зимница, 58 вагона кукурузъ, 4 вагона бобъ, 3 вагона фий и 1 вагонъ кюспе, а продадха се 2 вагона зимница 73.5 и 74.5 кгр., съ $\frac{20}{100}$ и $\frac{11}{100}$ примесъ, по 600 до 670 лева; 15 вагона кукурузъ, по 310 до 365 лева. Зимницата безъ примесъ, а кукуруза по твърдо.

ХРОНИКА

Молимъ неплатилитъ абонамента си г. г. наши абонати, да ни се издължатъ чрезъ пощенски записи. Ще ни подпомогнатъ и ще ни задължатъ твърде много.

Редакторъ-издателя.

Г-нъ М. Роголски, директора на Варненския клонъ на Балканска банка, отъ 1922 год. изпълнява длъжността и на полски вицеконсул въ варненския консулски районъ. Отъ началото на текущата година г. Роголски е назначенъ за титуляренъ вицеконсул на Полската република съ седалище въ Варна и съ сжщия консулски районъ. Драго ни е да поздравимъ г. Роголски отъ това заслужено отличие отъ младата славянска братска република и да му честитимъ почетниятъ постъ отъ кариерата.

Сжщиято монсно д-во. Врачански в. „Ново Време“ пише: „По инициатива на няколко интелигентни дами отъ Враца преди 3—4 седмици се образува женско дружество „Обнова“. Въместо да заработи и се организира дружеството за постигане своите цели ние още въ самото начало виждаме раздор и неразбирателство. Търбваше човѣтъ да бжде на събраниято женско на 28 т. м., за да почувствува всичката дребнавостъ, казга, гюрюлтия и се попита: туй ли е интелигентната жена, бореца за права и обнова. Или просто казано: събрали се, избрали се, скарали се и разбѣгли се. Жалко“. Така и трябва, като бжде женско д-во тъй да бжде, а то какво ще рече това никои

да не ги види, да не ги чуе и да не говори за тяхъ? Женско д-во и съгласие и солидарност и взаимотърпимостъ, това е неистовъмъ сжъ женската природа. Ето ви на едно истинско женско дружество и то въ Враца!

Българското Параходно Д-во набѣрао претупа и тжвгодишното си общо-годишно събрание. За баланса ще има да се произнесемъ. Отрадното е, че крепостта почна да се руши. Пролонутия Иванчо не е между избранитъ, нито братъ му, въпреки ултимативнитъ внушения, че ималъ „150 акции и требвало да вима тантиеми“. Избранъ е на мѣстото на Д-ръ Екимовъ нашия добъръ приятелъ г-нъ М. Константиновъ, директора на Варненския клонъ на Банка „Напредък“. Можемъ да го поздравимъ съ изборътъ му. Като членъ въ управителния съветъ, убедени сме, г. Константиновъ ще вадѣга за интереситъ на акционеритъ, за които интереси до сега корена на всичкото зло бѣше само користолюбнаото държение на Екимова.

Въ общото си годишно събрание миналия мѣсець, г. г. акционеритъ на Банка „Напредък“ въ Плевенъ сжъ решили да отправуватъ 50 годишнината отъ нейното първоначално основаване въ 1875 год. като родолюбиво и съ родолюбиви, въ интимната си сжщина, цели. Странно Акционерно Д-во „Напредък“ въ Плевенъ. Денѣтъ на отправуването ще се определи следъ 30 юни т. г., до когато възложено е на централата и на клоноветъ на банката да приготвятъ и представятъ на управителния съветъ пълни доклади върху развитата дейностъ отъ тѣхното сжществувание. По вѣрка въроятностъ празненството ще стане къмъ августъ или септември т. г.

На 3 тѣго състоя редовното годишно събрание на Българското Параходно Д-во, въ което се очакваше, че управителния съветъ ще севира акционеритъ съ намѣненieto на чл. 8 отъ устава на д-вото, респективно намалението процента за тантиеми отъ 14 на по-малко отъ 8, обаче очакването бѣ напразно — съвета не бѣлъ готовъ за тая „колосална“ работа. И какъ може да бжде готовъ, като има още отъ „резервираниятъ“ милиони да се получаватъ тантиеми.

Направено е формално предложение за подписка на акции за „Вълчи-долска Кредитна Банка“, съ седалище е Вълчи-долъ, Провадийско. Тая банка се основава за срокъ 25 години и съ основенъ капиталъ 1,000,000 лева, раздѣленъ на 2000 акции отъ 500 лева. Подписката почва отъ 10 априлъ т. г. и свършва на 30 сжщия. При записването се внасятъ 30% за стойността на вѣрка записана акция; внасятъ се 20% до 25 августъ т. г., а останалитъ 50% — когато реши управителния съветъ. Подписката ще става при г. г. Иванъ Христовъ въ с. Вълчи долъ и Христо Чомаковъ, комисионеръ въ гр. Варна. Определенъ е първиятъ управителенъ съветъ съ срокъ за 3 години, въ съставъ: г. г. Христо Чомаковъ, Иванъ Вълковъ, Иванъ Христовъ, Георги Боневъ и Ст. Гудевъ. Предметъ на занятието на банката ще е използване на капиталитъ въ банкерство, търговия и представителство.

Варненския иметъ г. П. Стояновъ е можалъ да убеди финансовия министръ да отложи наложениятъ заповъ върху общинскитъ приходи за удовлетворение креанситъ на държавата. Постѣпенията за априлъ, май и юни въ общинската каса мѣждо ще бжде въ

разположение на общината да се издължатъ дължимитъ на чиновницитъ, служилъ и сега га служачи на общината. Ако сумитъ надвишѣтъ раздѣритъ на задълженията къмъ чиновницитъ, ще се издължатъ и други общински задължения къмъ частни лица и учреждения.

Въ състава на новонабранитъ членове на проверителния съставъ на Параходното Д-во е избранъ и директора на Българска Търговска Банка варненския клонъ г. Ат. Коляновъ. Той и г. М. Константиновъ сжъ две нови сили за дружеството, въ които може вѣрки акционеръ да вижда добра гаранция за интереситъ си въ него, следъ като Д-ръ Екимъ е нахвърленъ и братъ му Александъръ претърпя фиаско въ агитациитъ си да се избере, защото требвало „да получава тантиеми“.

Въ извѣщенията си предъ вестницитъ м-ра на финанситъ г. Молловъ е казалъ, че летящитъ дългове сжъ почти стационарни; запаситъ на девизитъ сжъ съ тенденция на увеличение; банковното обращение на 28 февруари т. г. е било 3,410 милиона, ерешу 3,665 мил. на 31 декември: подобрението въ търговския баланс е значително; въ януари вноса е съ превъшение надъ вноса съ 61½ мил., а претъ февруари — съ 68 мил. лева; изгледитъ сопатъ, че заемъ въ странство ще се сжществува. По вносната митническа тарифа, заявилъ, че правителството и парламента не могатъ да не се вслушатъ въ исканията на търговцитъ.

Панаира въ Горна-Орѣховица е ималъ 510 вложители, посетителъ е отъ 70,000 посетители и сключени сжъ адѣлки за 120 мил. лева.

Помана се съгражданина ни Руси Матеевъ, познатъ родолюбецъ, чинитъ заслуги за града Варна и варненското общество датиратъ почти отъ освобождението на България, въ което врѣме, като търговецъ, се извели отъ родниятъ си градъ Е. Джумая и се засели въ Варна. Младинитъ му сж ознаменувани съ най-активно участие въ побългаряването на града и по културното му благоустройство. Той бѣ единъ отъ особено активнитъ граждани въ общинскитъ работи на гр. Варна. На два пѣти — единъжъ въ Стамболово врѣме и единъжъ въ управлението на прогресивната партия 1902 и 1903 год. — бѣ избранъ за кметъ на града. Като родолюбивъ българинъ и като добъръ общественникъ оставя най-добри спомени върѣдъ цѣлото гражданство. Следъ смъртта си остави съпруга, синъ, дѣщеря, зетъ и снаха опечалени. Богъ да го прости!

Иаходѣтъ? Варненския в. „Ки. Защита“, органъ на книжарския съюзъ е озадаченъ отъ „разплоха“, въ който е поставена книжарската търговия въ страната ни. Той е въ тревога и трепетно очаква днитъ, когато ще чуе последната дума на книжарската съюзна организация за изхода. Оплашенъ е в. „Ки. Защита“ отъ жестоката междо-особна борба и отъ готвенето на книжаритъ да идатъ въ борбата си още по далечъ: въ „борба на смъртъ или животъ“. борба много „по-люта“, защото въ нея ще вземе и учителството свод дѣлъ. Като сетнина отъ това положение е: 1) че управителния съветъ си е поддалъ оставната предъ съюза; 2) че се свика за 1 и 2 априлъ (г. м.) извънреденъ съюзенъ конгресъ; 3) че и отдѣлна група книжари свикватъ въ София за 9 и 10 т. м. конференция, която да се справи съ „хаосътъ въ учебни-карската търговия“.

Въсприета е отъ мнозинството отъ г. г. агентитъ на параходни д-ства въ Варна и Бургасъ идеята за откриване своя морско-търговска камара. Работата на тая камара ще е да поддържа официалнитъ отношения на корпорацията предъ държавата, предъ други държавни и общественни учреждения въ нашата страна, предъ морскитъ камари и предъ други учреждения въ странство. Тя ще е официалния и облечения съ права и властъ представителъ, да представява общитъ интереси на членоветъ си и ще бж.

де регулатора на тия отношения. Компетентността и ще се простира до разрешаването на всички възникнали въпроси, засѣгащи правата и интереситъ на агентитъ. И ще върши всячко онова, което ще и се възложи отъ устава и правилницитъ, които ще се изработятъ. Разумява се, това е още една голяма идея, върху която се обмѣнватъ мисли, но ние намираме, че тя е идея отлична и никога другъ път, върваме, нейното очредяване не би било тъй навърмено, както сега.

ФАБРИКА „СОКОЛЪ“

Анционерно Индустриално Д-во — Габрско, бивша фабрика за копчета на Мар. Д. Андрейчевъ, наново възстанови производството на сидефени копчета и съ осѣвършенствуванията въ това си производство конкурира всички нови и импровизирани производители.

Въ нея се произвеждатъ сжщо и будила, кокалени копчета и всички други отъ тоя родъ издѣлня.

Фабриката „СОКОЛЪ“

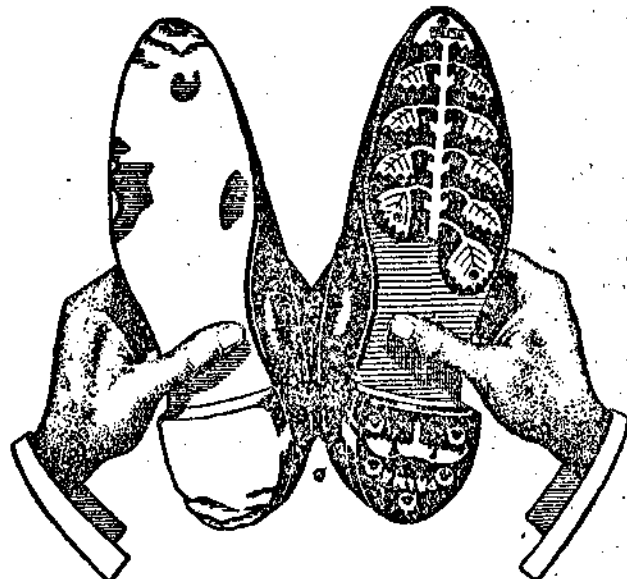
се занимава и съ производство на гайтани, поясъ, аби и други текстилни стоки.

Фабрика „СОКОЛЪ“

въ продажбитъ на производството си е много либерална и много колаптна.

На всички защитавия веднага отговаря.

Отъ фабриката.

Внимавайте въ разликата

между гйоновите подметки и ПАЛМА-КАУЧУКОВИТЕ ПОДМЕТКИ и ТОКОВЕ. По дълга трайност при носенето и по добро запазване на обувката, еластиченъ и приятенъ вървжѣ и етилия сж преимуществата предъ гйоновите подметки. — Изисквайте обаче изрично „ПАЛМА“.

Генерални представители и депозитори

КРАУСЪ & АСТРУГЪ

РУСЕ ул. Митарна 4

СОФИЯ ул. Бенски 4

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

Българско-Чехско акционерно Д-во за Захарна Индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, клинове, огнеупорно брашно.

Огнеупорността на тези изделия е изпитана въ Вишето Техническо Училище въ Прага, кждето се констатира, че тя е 1720° С.

КАХЛОВИ готларски печки и за стопление на стан приспособени за горене на дърва и кам. въглици

Марсилски керемиди и машинни тухли.

Изисквайте най-взносни сферги отъ фабриката.

Телеграфенъ адресъ: „Захарната“ Гор. Орѣховица.

Печатница Добри Тодоровъ, Варна. — 137/1926